

Stalino KELIU

LKP(b) KUPIŠKIO APSKRITIES KOMITETO IR
KUPIŠKIO APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

Eina 3-ji metai

1948 m. kovo 20 d.

№ 21 (76)

Kaina 20 kp

Pakelti ideologinį ir mokymo darbą mokyklose

Šiandien, kada mūsų šalis eina į komunizmą, būtina ir reikalinga auklėti jaunąją kartą komunistinėje dvasioje. Juk jaunuolis, baigęs tą ar kitą mokyklą, ateityje bus vienos ar kitos srities darbuotojas. O mokyklos paruošimas ir ideologinis išauklėjimas kaip tik ir atsilies į jo darbą.

Dabar, labiau negu bet kada, prieš mūsų apskrities pradžios ir viduriniųjų mokyklų mokytojus iškyla uždavinys ryžtingai pagerinti mokymo kokybę ir ideologinio moksleivių lygio kėlimą. Būtina mokant surišti patį dalyką su tarybinu gyvenimu, su jo veržlumu.

Niekuomet negalima pamiršti, kad smetoninės reakcijos metai ir hitlerinė okupacija žymia dalimi užnuodijo jaunimo samonę nacionalizmo ir religinių prietarų nuodais.

Todėl tą jaunimą reikia perkauklėti, kad turėtume gerų tarybinių patriotų, atsidavusių Lenino—Stalino reikalui. Mokytojai pas mus yra gerbiami. Jiems teikiamos įvairios lengvos. Todėl jie tuo labiau turi matyti tarybų valdžios rūpinimąsi jais ir aktyviai dalyvauti komunizmo statybos fronte.

Visa eilė mūsų apskrities mokytojų teisingai suprato partijos ir vyriausybės jiems pastatytus uždavinius. Tarybų valdžia Kupiškio valsč., Noriūnų kaime įsteigė valstiečių jaunimo vakarinę progimnaziją, kurią šiuo laiku lanko 38 jaunieji darbo valstiečiai. Šios progimnazijos direktorius drg. Šamšonas tinkamai su tvarkė mokymą, pareigodamas dėstytojus jų dalykus dėstyti ne sausai, bet įdomiai, surišant su vietiniais faktais. Pažangumo procentas čia ypač geras. Be to, drg. Šamšonas savo apylinkėje pasižymėjo kaip agitatorius. Praeitų metų rudenį jo iniciatyva Kupiškyje įsteigta mokytojų krautuvė. Drg. Šamšonas išrinktas į Noriūnų apylinkės, Kupiškio valsčiaus ir Kupiškio apskrities Tarybų deputatus.

Kupiškio apskrityje gerai žinomas Viešintų valsč., Akmenos pradž. mokyklos vadėjas drg. Kriuka. Jis jau keletą kartų buvo minėtas mūsų laikraštyje kaip aktyvus vi-

suomenininkas.

Subačiaus gimnazijos mokytoja drg. Siliekaitė puikiai pasirodė visose pravedamose ukiniai — politinėse kampanijose. Dabar ji priimtą VKP(b) kandidatą. Yra ir daugiau mokytojų, kurie tikrai pateisino tarybinio mokytojo vardą.

Bet didelė dalis mūsų apskrities mokytojų nenori auklėti jaunimą taip, kaip reikalinga. Pav., buvęs Kupiškio gimnazijos direktorius drg. Vaitiekūnas užsiėmė administraciniu gimnazijos valdymu ir visą laiką nematė, kad mokytojos Bernotaitė, Juodvalkienė, Puronienė, Eidukienė savo dalykus dėsto nesiruošdamos pamokoms, naudodamos nuo gyvenimo atsilikusius vadovėlius. Kaip sistema, šios mokytojos labai uoliai lankė ir tebelanko bažnyčią ir čia prikemša į galvą visokių „utanuoto „tėvelio“ skleidžiamų neamonių.

Ne geresnė padėtis ir subačiaus gimnazijoje, kur direktorius drg. Karazija. Čia didelė mokytojų kolektyvo dalis užsikrėtė religinėmis davatkiškomis nuotaikomis. Dalykų dėstymas vedamas formaliai, sausai ir beidėjiškai.

Skapišio progimnazijos mokytojai Beleckas, Markevičius ir Markevičiūtė irgi „prisilaiko bažnytėlės“. Įdomu, kodėl čia niekad neorganizuojamos paskaitos politinėmis temomis? Kodėl vietos pradžios mokyklos mokytoja Žemaitytė pionieriams rašo vien tik nepatenkinamus pažymius?

Tokio šalto ir davatkiško auklėjimo pasėkoje nemažas procentas besimokančiojo jaunimo tiki religiniais prietarais.

Reikia tokiam auklėjimui kartą ant visados pastatyti tašką. Apskrt. Liaudies Švietimo skyrius privalo mesti kanceliarinį vadovavimą mokykloms. Būtina griežtai ir greitai pakelti mokslo kokybę ir vesti politinį darbą mokyklose. Atkakliai aiškinti TSRS tautų draugystės (o ypač lietuvių — rusų tautų draugystės) principus. Vesti negailėtiną antireliginę propagandą, demaskuojant tikrąjį dvasininkų ir lietuviškų — vokiškųjų nacionalistų tamsų veidą.

Tik tokiu būdu bus galima pagerinti mokymo ir ideologinį darbą mokyklose.

Kupiškio apskrities partinės organizacijos ataskaitinis — rinkiminis susirinkimas

Kovo 13-14 d. d. įvyko Kupiškio apskrities partinės organizacijos ataskaitinis — rinkiminis susirinkimas.

Susirinkime ataskaitą apie apskrities partinės organizacijos darbą padarė LKP(b) Kupiškio Apskrities K-to sekretorius drg. Grigėnas, kuris pažymėjo, kad apskrities partinė organizacija per ataskaitinį periodą nuveikė nemažą darbą atstatant ir išvystant žemės ūkį, stiprinant partines organizacijas ir vietines Tarybas. Daug padaryta ir ideologinio darbo bare. Dėka gero apskrities partinės organizacijos darbo, apskritis 1947 metais sėkmingai įvykdė visas ūkines ir politines kampanijas. Dėka prarastos žemės reformos, bežemiams ir mažžemiams valstiečiams amžinam naudojimui atiduota 20.279 ha žemės, 365 arkliai, 912 stambiųjų ragučių, didelis kiekis žemės ūkio inventoriaus. 1.260 mažžemių ir bežemių valstiečių gavo žemės ir žemės ūkio inventorių. 1947 metų pavasario sėjos planas įvykdytas 103,5 proc. trumpiausiu laiku ir aukštame agrotechnikiniame lygyje. Visai užtikrino gauti sukštą derlių rudenį. 1947 metais gautas derlius, palyginus su 1946 metais, buvo didesnis 5,5 proc. Prie aukšto derliaus gavimo daug prisidėjo ir Kupiškio MTS, kuri 1947 metų traktorių darbo planą įvykdė 132 proc. Traktorių darbų savikaina sumažinta 463 proc.

1947 m. valstybinių prievolių įvykdymas praėjo aukšto pakilimo lygyje. Dėka gerai prarastos agitacinio darbo, visos 1947 metų valstybinės žemės ūkio produktų prievolės buvo įvykdytos 100 proc. 1947 m. spalio 10 dienai, žymiai viršijant nustatytą prievolių planą. Valstiečiai savanoriškai 1948 metų valstybės s-ton davė 56.896 kg pieno, 104 to bulvių ir kt. Visa tai rodo, kad valstiečiai teisingai suprato prieš juos stovinčių uždavinių svarbumą ir juos įvykdė.

Toliau drg. Grigėnas pažymėjo, kad per ataskaitinį laikotarpį žymiai sustiprėjo žemės ūkio kooperacija. Apskrityje įsikūrė 19 žemės ūkio kooperatinių draugijų, į kurias įstojo 1.214 darbo valstiečių. Draugijos aprūpintos arkliais ir mašinomis. Didelius žemės plotus kooperacija apdirba savo jėgomis. Gautos teisėtai valdo didelius žemės plotus.

Toliau drg. Grigėnas pažymėjo, kad per ataskaitinį laikotarpį žymiai sustiprėjo žemės ūkio kooperacija. Apskrityje įsikūrė 19 žemės ūkio kooperatinių draugijų, į kurias įstojo 1.214 darbo valstiečių. Draugijos aprūpintos arkliais ir mašinomis. Didelius žemės plotus kooperacija apdirba savo jėgomis. Gautos teisėtai valdo didelius žemės plotus.

Toliau drg. Grigėnas pažymėjo, kad per ataskaitinį laikotarpį žymiai sustiprėjo žemės ūkio kooperacija. Apskrityje įsikūrė 19 žemės ūkio kooperatinių draugijų, į kurias įstojo 1.214 darbo valstiečių. Draugijos aprūpintos arkliais ir mašinomis. Didelius žemės plotus kooperacija apdirba savo jėgomis. Gautos teisėtai valdo didelius žemės plotus.

Toliau drg. Grigėnas pažymėjo, kad per ataskaitinį laikotarpį žymiai sustiprėjo žemės ūkio kooperacija. Apskrityje įsikūrė 19 žemės ūkio kooperatinių draugijų, į kurias įstojo 1.214 darbo valstiečių. Draugijos aprūpintos arkliais ir mašinomis. Didelius žemės plotus kooperacija apdirba savo jėgomis. Gautos teisėtai valdo didelius žemės plotus.

Karas ir vokiškoji okupacija žymiai sunaikino Kupiškio miestą. Per ataskaitinį periodą mieste atremontuota 26 gyvenamieji namai — 2.000 kv. metrų gyvenamojo ploto. Atstatytas kinoteatras „Aušra“. Pastatyta elektros stotis, kuri artimiausiomis dienomis bus paleista į darbą. Liaudies sveikatos apsaugai atidaryti tris nauji gydytojų kabinetai — Viešintose, Šimonyse ir Subačiuje.

Vykstant ūkines ir politines kampanijas, į darbą įtraukta daug moterų. Dalis jų iškelta į vadovaujantį darbą. Didelė parama suteikta daugiavaikėms ir vienišoms motinoms. Rinkimuose į vietines darbo žmonių deputatų tarybas 143 moterys išrinktos deputatais. Dėka sustiprėjusio vadovavimo iš partinių organizacijų pusės valstiečių Vykdomieji Komitetai ir apylinkių Taryboms, jos pradėjo aktyviau dalyvauti apskrities politiniame, kultūriniame ir ūkiniame gyvenime.

Žymiai sustiprintas masinis — agitacinis darbas kaime. Šimtai agitatorių aiškino darbo valstiečiams tuos uždavinius, kuriuos mums iškėlė LKP(b) CK XV-tasis plenumas. Buvo perskaityta 250 pranešimų, kurių išklausė 16.380 asmenų. Laikė rinkimų į vietines darbo žmonių deputatų Tarybas, susirinkimuose atsilankė virš 50.000 žmonių, rinkimuose dalyvaavo kuone šimtaprocentinis skaičius rinkėjų.

Toliau savo pranešime drg. Grigėnas paminėjo, kad dabartiniu metu apskrities partinė organizacija visas jėgas nukreipė į savalaikį pavasario sėjai pasiruošimą, ko pasėkoje sėjai daugumoje valstiečių baigiama pasiruošti.

Po drg. Grigėno pranešimo, išsivystė gyvos diskusijos, kurių metu buvo iškelti dideli trūkumai apskrities partinės organizacijos darbe. Išstojusieji draugai pažymėjo, kad partinė organizacija nepakankamai kovojo prieš buožes, truko bolševikinio budrumo, todėl dar yra skaitlingi faktai, kad buožės ne-

Po drg. Grigėno pranešimo, išsivystė gyvos diskusijos, kurių metu buvo iškelti dideli trūkumai apskrities partinės organizacijos darbe. Išstojusieji draugai pažymėjo, kad partinė organizacija nepakankamai kovojo prieš buožes, truko bolševikinio budrumo, todėl dar yra skaitlingi faktai, kad buožės ne-

Po drg. Grigėno pranešimo, išsivystė gyvos diskusijos, kurių metu buvo iškelti dideli trūkumai apskrities partinės organizacijos darbe. Išstojusieji draugai pažymėjo, kad partinė organizacija nepakankamai kovojo prieš buožes, truko bolševikinio budrumo, todėl dar yra skaitlingi faktai, kad buožės ne-

Išstoję komunistas drg. Burcovas pažymėjo, kad TSRS Paruošų Ministerijos Įgaliotinis Kupiškio apskrities drg. Kulakovas neteisėtai atleido nuo valstybinių prievolių 60 buožinių ūkių. Jis neveda jokios buožinių ūkių įskaitos, todėl ir nežino, kiek apskrityje tikrai yra buožinių ūkių. Apskrities partinė organizacija nekontroliavo jo darbo ir viso to nepastebėjo. Blogai propaguojama žemės ūkio kooperacija, todėl ji dar nėra apėmusi plačių neturtingų valstiečių masių.

Daugelis išstojusiųjų draugų nurodė, kad apskrityje ypač blogai veikia prekyba ir daugelio būtino pareikalavimo prekių nėra parduotuvėse. Prekybos kadrai daugumoje yra nepatikrinti, todėl daugelyje vietų pasitaikė stambiųjų išeikvojimų, o apskrities partinė organizacija nesiėmė reikiamų priemonių tam sutvarkyti. Išstojusieji draugai pažymėjo, kad LKP(b) Apkomo Kadru skyrius (sekretorius drg. Brazdžiūnas) daleido daugelyje įstaigų kadru keitimasi, kaip Komjaunimo Apkome, TSRS Paruošų Ministerijos Įgaliotinio įstaigoje ir kitur. Neduodama galimybės darbuotojams įsigilinti į darbą, neauklėjami jauni kadrai. Daugelio išstojusiųjų draugų buvo iškelti dideli ideologinio darbo trūkumai. Gimnazijoje mažai kovoja už aukšto ideologinio lygio pamokų pravedimą. Daugumas mokytojų blogai auklėjo jaunimą. Mokyklose nekovojama prieš religinius prietarus.

Po išsamų ir ilgų diskusijų LKP(b) Kupiškio Apskrities Komiteto darbo politinė linija susirinkime buvo pripažinta teisinga, o darbas patenkinamas.

Po to, susirinkimas priėmė platų ir konkretų nutarimą išskeltoms klaidoms atitaisyti. Buvo išrinktas LKP(b) AK plenumas. I-jame plenumo posėdyje I-ju LKP(b) AK sekretoriumi išrinktas drg. Grigėnas, II ju sekretoriumi — drg. Nazarovas, sekretoriumi kadru reikalams — drg. Brazdžiūnas ir sekretoriumi propagandos ir agitacijos reikalams — drg. Šutinas. Išrinktas LKP(b) AK Biuro sąstata.

Po to, susirinkimas priėmė platų ir konkretų nutarimą išskeltoms klaidoms atitaisyti. Buvo išrinktas LKP(b) AK plenumas. I-jame plenumo posėdyje I-ju LKP(b) AK sekretoriumi išrinktas drg. Grigėnas, II ju sekretoriumi — drg. Nazarovas, sekretoriumi kadru reikalams — drg. Brazdžiūnas ir sekretoriumi propagandos ir agitacijos reikalams — drg. Šutinas. Išrinktas LKP(b) AK Biuro sąstata.

Penkmečio statyba Kupiškyje

Mūsų miesto gerbuvio kėlimui LTSR Komunalinio Ūkio Ministerija 1948 metams išskyrė didelę pinigų sumą, kuri bus panaudota mieste bendrojo naudojimosi objektų atkūrimui.

Pas mus yra nusiskundžiama butų stoka, todėl 1948 m.

yra išskirta šiam reikalui stambios lėšos. Jos bus realizuotos kapitaliniams remontams ir butų fondo plėtimui.

Pirmajame ketvirty komunalinis ūkis numato supirkti stambius kiekius miško medžiagos, kalkių ir cemento. Randasi (tik dar nepargabenta)

žymios plytų ir cemento atsargos. Šitos medžiagos bus panaudotos pirties remonto darbams ir komunalinio ūkio žinioje esančių gyvenamųjų pastatų remontui ir išplėtimui.

D. Berželis

Pagrindiniai pagerinti ideologinį darbą Kupiškio gimnazijoje

LKP(b) Centro Komiteto XV plenumas savo istoriniame nutarime pastatė prieš visus kultūros darbuotojus uždavinį pagrindiniai pagerinti politinį — masinį auklėjamąjį darbą gyventojų tarpe. Šis istorinis nutarimas nemažiau liečia ir Kupiškio gimnaziją. Nors, ryšium su LKP(b) CK XV-jo plenumo nutarimu, buvo prarasta apskrities mokytojų konferencija ir visa eilė Kupiškio gimnazijos mokytojų susirinkimų, nors šiuose susirinkimuose buvo priimti gražiai suredaguoti nutarimai, bet pats darbas dar ir po šiai dienai stovi vietoje, o nekuriuose klausimuose pradėjo žengti net atgal. Gimnazijos vadovybė, vietoj to, kad duoti teisingą gimnazijos mokytojų ir mokinių darbo kryptį ir koreliuoti patį darbą, visą tai paleido saviškai.

Visa eilė mokytojų dar ir po šiai dienai nesupranta, kad jie šiandieną dirba tarybinėje, bet ne buržuazinėje mokykloje, kad jie turi ruošti tarybinius jaunosius kadrus, kurie tarnaus darbo liaudžiai, o ne išnaudotojų klasei.

Vietoj to, kad mokinius auklėti bolševikinėje dvasioje, mokytoja drg. Eiduklenė naudoja tokius vadovėlius, kurie seniai atgyveno savo amžių. Vietoj to, kad duoti rašomuosius darbus, tampriai surištus su šių dienų uždaviniais, ji apsiriboja tokiomis temomis, kurios nieko bendro neturi su šių laikų gyvenimu. Kaip galima įvertinti mokytojos Juodvalkienės pravedamas pamokas, kada mokins, baigiantis gimnaziją, nemoka teisingai parašyti sakinio ar bent kiek laisviau paskaityti rusišką tekstą. Juodvalkienė rusų kalbą laiko antraeiliu dalyku.

Ar gali mokytojas išsamiai dėstyti darvinizmą, biologiją ar fiziką, kada jis pats dar giliai išvėlęs į religinių prietarų baltą? Be abejo, kad ne! Gimnazijos vadovybė ne tik nepadeda gimnazijos komsorgui drg. Druskiui organizuoti ir prarasti politinį darbą mokytojų ir mokinių tarpe, bet kartais šiam darbui daro ir net trukdymų. Kuo pateisinti toks gimnazijos vadovybės nusistatymas drg. Druskiui atžvilgiu: „Tu politinį darbą organizuok ir pravesk, o mes pažintinėme...“ (?) Ar leistinas toks gimnazijos vadovybės ir nekurių klasės auklėtojų elgesys, kad atsisakyti nuo specialiai mokiniams suruošto vakaro ir tą laisvą laiką su mokiniams pašvęsti klausymui tuščių kunigo plepalių. O meno „žinovai“ mokytojai Papšys ir Pūronienė pasiskubino pareikšti, kad tame vakare programa nebuvo pritaikyta mokslieiviams. Pūronienės nuomone, geriau mokinius paskatinti į bažnytelę pasiklausyti kažkokių nesąmonių, bet ne į klubą pažintinė tarybinio veikalo ir

kultūringai praleisti laisvalaikį. Didelė dauguma mokslievių nori ir pageidauja išgirsti iš savo mokytojų teisingą bolševikinį žodį per surengtas mokiniams paskaitas bei pasikalbėjimus. Bet deja, ir šis darbas po šiai dienai gimnazijoje yra užmirštas. Buvęs gimnazijos direktorius drg. Vaitiekūnas pareiškė, kad „pasmus paruoštų paskaitų fondas yra nemažas“. Tai kodėl gi tas paskaitas neišnaudoti mokiniams bei visuomenei.

Įėjus į gimnazijos patalpas, taip pat krinta į akis visa eilė nedateklių bei trūkumų. Nors nekurių klasės ir yra dekoruotos šukiais bei plakatais, bet jie kabo jau visi metal ir jų negalvoja pakeisti naujais. Kokią reikšmę šiandien turi plakatas, atlikęs nuo rinkimų dienos? Ar negalima jo pakeisti naujesniu? Aišku, kad galima ir reikia! Nors sienlaikraščių lentos yra visoje klasėje, bet eilėje klasių jos tuščios — nėra kam rašyti. Kiti sienlaikraščiai užpildyti daugumoje pasenusia medžiaga, pusiau apdraskyti bei pačių mokinių išpekioti. Šio reikalo nemato nei mokytojai, nei gimnazijos komsorgas drg. Druskis.

Įvairius būrelius, kaip fizikos, literatūros ir t. t. įtraukta dalis mokinių, o kiti mokiniai palikti likimo valiai. Juos paėmė auklėti į savo rankas tie, kurie nieko bendra neturi su tarybiniu auklėjimu.

Nekurių gimnazijos mokytojai turi, pagaliau, suprasti ir daryti skirtumą tarp buržuazinio mokymo metodo ir tarybinio. Jei jis anksčiau buvo paklusnus tarnas mažos saujelės eksploatatorių ir buvo priverstas vaikus mokyti taip, kaip jam diktavo jo darbdavys, tai šiandien mokytojas yra pašauktas tarnauti plačiajai darbo žmonių masei ir darbo žmonių vaikus mokyti taip, kaip iš jo reikalauja pati darbo žmonių, taip, kaip moko bolševikų partija ir tarybinė vyriausybė.

Į šiuos gimnazijos trūkumus tučtuojau privalo atkreipti ypatingą dėmesį ir Apskrities Liaudies Švietimo skyrius, kuris, turėdamas pašonėje gimnaziją, pradeda prisitaikyti prie jos gyvenimo bei darbo trūkumų. Gimnazijos vadovybei, galų gale, reikia užbaigti bejėgiškumo politiką ir pradėti darbą taip, kaip jis privalo būti vedamas tarybinėje mokslo įstaigoje.

Reikalinga ryžtingai ištaisyti esamas klaidas, kad tuo pačiu pakelti ideologinį ir mokslo lygį Kupiškio gimnazijoje.

V. Šutinas,
LKP(b) Kupiškio Apskrities Komiteto sekretorius
propagandos ir agitacijos reikalams

Ūgdykime ir plėskime meninę saviveiklą

Psichologiškai yra nustatyta, kad kiekvienos meno srities šaka teigiamai veikia žmogaus asmenybę. Vienos bei kitos rūšies menas švelnina žmogaus būdą, ugdo estetinius ir solidarumo jausmus, skatina galvoti, kurti ir t. t. Trumpai pasakius, žmogų atitinkamai auklėja.

Atsižvelgiant į tai, tarybinė santvarka nustatė dėsni: „Menas — liaudžiai“, o ne „Menas — menui“, kaip yra traktuojama kapitalistinėje santvarkoje. Vadinasi, iš tarybinės valdžios pusės taikomos visokios galimybės, sąlygos ir lengvatos įvairių rūšių menui pasinaudoti plačiausioms liaudies masėms. Tam tikslui kiekvienoje sąjunginėje respublikoje plačiu mastu steigiami dramos, operos ir kiti teatrai, baleto, muzikos bei koncertinės trupės.

Kadangi valstybiniai teatrai ir platesnio masto meninės trupės paprastai randasi didesniuose miestuose, tai provincijos žmonėms visa tai ne visuomet prieinama. Atsižvelgdama į tai, Tarybų Lietuvos Vyriausybė įsteigė Vilniuje Respublikinius Liaudies Kūrybos Namus, kurių svarbiausias uždavinys — skatinti darbo žmones prie meninio kūrybinio darbo, teikti sąlygas pasireikšti liaudies masėse esantiems meninėms jėgoms ir pastebėtus talentus iškelti į atitinkamą tarybinio gyvenimo lygį. Kiekviename apskrityje mieste yra įsteigti Kultūros Namai, kurių tikslas — padėti įgyvendinti Respublikos Liaudies Kūrybos Namų uždavinius ir duoti darbo žmonėms kultūrines pramogas, ruošiant spektaklius, koncertus, kinus, paskaitas ir kit.

Kupiškio Apskrities Kultūros Namai visame apskrityje plačiu mastu imasi iniciatyvos išplėsti meninę saviveiklą, steigiant apskrities centro, valsčių centruose, kaimuose ir apylinkėse įvairių šakų meno kolektyvus. Tai darbas nėra lengvas. Jis duos tik tada gerus rezultatus, kada prie šio darbo prisidės su meniniais gabumais darbo inteligentai, moksleiviai, darbininkai bei valstiečiai.

Kupiškio apskrityje jau egzistuojančių meno kolektyvų yra, bet jų veikla, bendrai paėmus, nėra gera. Svarbiausia priežastis silpno kolektyvų veikimo yra ta, kad tarnautojai ir mokytojai į meninę saviveiklą žiūri pro pirštus, ne supranta ir neįvertina šio didelio ir svarbaus kultūrinio darbo, kurį propaguoja partija ir vyriausybė.

Pavaizduosiu faktiškai. Man asmeniškai teko turėti pasikalbėjimą su keletu meninėje srityje nusimanančių mokytojų. Užklausti, kodėl jie neprisideda prie meninės saviveiklos darbo, kodėl nesiima iniciatyvos tarnautojų, moksleivių, darbininkų ir valstiečių tarpe organizuoti menines jėgas, visi atsako panašiai: „Laiko neturiu, saviveiklos darbas neapmokamas, liuoslaikiams pailsėti reikia“.

Darosi aišku, kad mokytojai, tarnautojai ir net kai kurie organizacijų vadovai nemato reikalo liuoslaikių pašvęsti kultūriniam darbui, o kai kurie į meninę saviveiklą žiūri net iš materialinės pusės. Vadinasi, lig šiol dar neruošiant spektaklių, koncertų,

nimas reikalauja iš kiekvieno piliečio savo sugebėjimus skirti liaudžiai bei visuomenei.

Reikia pabrėžti, kad meninės saviveiklos darbas yra priemonė, kuri padeda liaudžiai įsisąmoninti tikrąjį socialistinį gyvenimą, kuri nurodo, koks turi būti tarybinis žmogus, kuri nuteikia liaudį leninizmo dvasia. Tai svarbus ir neatidėtinas darbas, kuris šalia profesinių pareigų turi būti statomas vienoj iš pirmųjų vietų. Gėda būtų tarybiniam mokytojui, kuris šio darbo neįvertintų; asileidėliu reikėtų laikyti tokį tarnautoją, kuris savo sugebėjimais neprisidėtų prie meninės saviveiklos; peiktinas toks organizacijos vadovas, kuris savo organizacijos narių tarpe nesistengs įsisąmoninti meno reikšmės ir nepatrauks narių prie meninio darbo.

Kupiškio Apskrt. Kultūros Namai kviečia visus apskrityje dirbančius mokytojus, tarnautojus, įstaigų ir organizacijų vadovus nuoširdžiai prisidėti prie šio taip svarbaus kultūrinio darbo. Sugėdinti vienoj bei kitoj meno srityje asmenis ir galinčius vadovauti meno saviveiklos darbui, prašau kreiptis į Apskrt. Kultūros Namus. Čia bus duodami smulkieji nurodymai bei informacijos.

Įsijungdami į meninės saviveiklos darbą, pateisinsime tarybinės saviveiklos dėsni: „Menas — liaudžiai“. Tuo pasitarnausime plačiausioms liaudies masėms ir savo gimtinei — Tarybų Lietuvai.

J. Valentas,
Kupiškio Apskrt. Kultūros Namų meno vadovas

Kellant ideologinį — politinį lygį

Partinėje mokykloje

TASS-o spaudos klišė

Seneliai klausosi agitatoriaus pasakojimų

TASS-o spaudos klišė

Moterys, įsijunkime į pasiruošimo pavasario sėjal kampaniją!

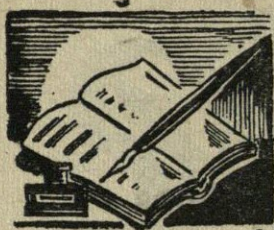
Artėjanti pavasario sėja, mums, Kupiškio apskrities darbo moterims stato savo uždavinius.

Dabar laikas nelaukia. Valsčių moterų organizatorės privalo tuojau pat mobilizuoti moterų delegates aiškinamajam darbui apylinkėse ir kaimuose.

Vedant masinį aiškinamąjį darbą, nereikia pamiršti patikrinti MANP, kalvių ir paskirų valstiečių pasirengimo sėjai. Ypatingą dėmesį atkreipti į žemės ūkio mašinų ir įrankių remontą bei sėklos valymą.

Jau kovas eina į pabaigą. Tuoj prasidės 1948 m. pavasario sėja. Todėl ir mes, moterys, privalome šioje kampanijoje dėti visas savo jėgas, kad tiksliai atliktume savo uždavinius, mums partijos ir vyriausybės pastatytus sėjos kampanijoje.

S. Skupienė,
LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas

LITERATŪRINIS PUSLAPIS

J. Daugirdas

Vilnius vakar ir šiandien

K. Zulonas

MASKVAI

Kodėl jos vardas taip gražus ir meilus?...
Dėl ko šia dienos nugali naktis?
Paklausk už Maskvą žuvusio kareivio:
Jis Tau palengva viską pasakys...

—:—

Klausyk, drauguži! Buvo žvarbios naktys...
Trasavo kulkes. Driuskėjo ugnim.
Tada įsakė mums auksinę Maskvą
Gyvybės kaina stoti ir apginti.

Ir suliepsnojo pats baisiausias mušis:
Nebeatskirti žemės nuo dangaus!
—Ne, nepraeis į Maskvą tankai įsų!
Jums laisvos tautos niekad nevergaus!

Maskva, Maskva... Ten Stalinas brangusis!
Jei tu draugai—tai mes—draugai geril
Lietuvis, ukrainietis, latvis, rusas
Po tankais mirė Maskvą gindami...

—:—

Už tai šiandien Maskva ir vėl dainuoja,
Už tai bulvarais plaukia džingėsys.
Gyvenimas čia didelis banguoja,
Nupirktas brangia karžygių mirtim.

Maskva, Maskva... Granitas ir asfaltas,
Šviesiausios gatvės, žvilgantys metro.
Čia niekuomet nebūn širdžiai šalta...
Čia brangus pilkas grindinio akmuo...

Kai vakarė praeini mauzoliejų,
Tai, rodos, ima Jisai ir atsikels
Ir pasakys: „Kovoti jūs mokėjot.
Mokėkit šalį žydinčia paversti!“

O kai pažvelgi į didingą Kremlį,
Tai nejaučiomis suplaka širdis...
Tenai už stalo, galvą pasirėmęs,
Pražiūręs dirba Vadas ir Karys!

Jis mato miestus, kalvas ir palaukes,
Jis girdi tykų kuždesį javų...
Tarybų Žemė—didis laivas plaukia,
O jis prie vairo—šaltas ir ramus.

Maskva, Maskva... Tave vieningos tautos
Nuneš į laimę penkmečių darbe.
Neges žvaigždė senajam Kremliaus skliaute,
Ilijočiaus rankom Spaly užlegta!

S. K. Žukas

VIKTORAS

Tarybų Sąjungos Didvyrio
Viktoro Jacienavičiaus at-
minimui

Siaubo naktys, gaisrai, kanonados...
Spiaudė patrankos mirtį, kapus.
Šliaužė tankai, žygiavo brigados,
Jis išėjo į frontą kartu.

Veida glostė jam frontiniai dumai,
Jam — nebaisūs pikti vokiečiai.
Ir kovoje už laisvę jis grūmėsi.
Taip, kaip grumiasi tik milžinai!

Kai jį budeliai piaustė ir degino,
Jis tylėjo, kaip žemė šalta.
Jis atidavė visą gyvenimą,
Kad žydėtų pakilus tauta!

Nors ir krito kovoje didvyris —
Idealas jo mums taip brangus.
Niekuomet neužmirš jo tėvynė
Ir tarybinis laisvas žmogus.

Didžiojo Tėvynės karo metais Vilniaus
jaunimas kovojo prieš okupantus.
Paveiksle: mergaitė — partizanė stebi
hitlerininkų judėjimą.

Dabar LTSR sostinėje taikūs metai.
Vienoje iš Vilniaus gatvių.
Jaunimas eina į kinoteatrą, kad kultū-
ringai praleisti laisvalaikį.

KAIMAS ŠIANDIEN

Jau mokykloj vėliavą iškėlė —
Skubina vaikų būrys...
Ten pašoks jie šventiškai išėlę
Ir linksmi namo sugrįš.

Vakare suplauks banga jaunimo,
O armonika linksmai klegės...
Uždainuos apie tarybinę tėvynę,
Kaip ji žydi spindesiu žvaigždės...

Paskum grįš į savo gimtus kaimus
Ir saldžiai, ramiai miegos...
Paryčiais skambės pakluonėje atšailimas —
Išeis arti jie pirmos vagos.

Ir bers grūdą gelsva, kaip gintaras,
Kad vilnytų vilnys vasarojaus,
Kad užaugtų derlius žemei geras,
Apie kokį liaudis mūs svajoja.

LĖVUO

Kaspinas mūs melsvojo Levens
Amžinai krutinėje gyvens...

Čia peizažas neramus kadais,
Apstatytas kruvinais dvarais...

Mūs Lėvuo, šokindamas bangas,
Mena niūrias praeities dienas.

Mena salves... Nekaltus vaikus
Ir nakčia išdygusius kapus.

Griuvo dvaras, kaip mirtis tamsi,
Šiandien žėri saulė čia šviesi.

Lėvenio šalta, šalta širdis,
Bet ilgai dar žaizdos neužgys,

Kol gyvenimas, kaip mūs Lėvuo,
Komunizmo uostan nubanguos!

Knyga apie žemės saują*)

Neseniai mūsų knygynuose
pasirodė poeto Vlado Mozūriū-
no eilėraščių rinkinys „Žemės
sauja“. Vladas Mozūriūnas —
Didžiojo Tėvynės karo metu
iškirtęs poetas, bet jau davęs
tarybinei lietuvių literatūrai
nemaža meniškai parašytų ei-
lėraščių.

Pirmoji Vlado Mozūriūno
knyga suskirstyta į keturius
skyrelius: „Žemės sauja“, „Ko-
vos laukuo-e“, „Po audrą“ ir
„Poemos“. Kiekvienam skyre-
liui parinkta savo nuotaika
būdingi eilėraščiai. Poetas
pats praėjo sunkų kovos kelią
iki tėvynės Tarybų Lietuvos,
todėl jo kūryboje juntamas
tėviškas ilgesys ir karo nuo-
taikos. Vienas iš pirmųjų Tė-
vynės karo eilėraščių jau pa-
sižymi pergales tikėjimu, me-
niškai įjautu poezijos rūbus-
na:

Tu neverk. Aš sugrįšiu na-
mo dar,
Trečią kartą, kai vyšnios
žydės,—

Bus naktis, bus rami ir vie-
noda, mo srovės („Akmuo“, „Darbi-
ninkas“, „Obelys žydi“). Po-
emos ištraukoje „Prie suomių
stoties“ Mozūriūnas išreiškia
visos daugiamilijoninės liau-
dies siekius ir troškimus:

Mozūriūnas vaizduoja ir fron-
to gyvenimą. Ataka, didvyriš-
kos grumtynės ir laimėjimas
— pagrindiniai poeto moty-
vai. Po kovos fronte ramu...
Guli didvyris su peršautu
šalmu... Poetas atvaizduoja
fronto mistiką savo griežtose
eilutėse, kurių negalima skai-
tyti nesusiaudinus. Pagaliau,
po šurpių kovų, atgimsta žmo-
guje įgimtas jautrumas ir mei-
lė grožiui. Mozūriūnas paro-
do visas tarybinio žmogaus
savybes: jo didvyriškumą ir
atsidavimą liaudžiai ir parti-
jai. Pagaliau ir žavingą mei-
lę besikalančiam žolės stiebe-
liui būndaže. Tarybinis žmo-
gus mirdamas išdidžiai para-
šo: „Prašau laikyt mane bol-
ševiku“.

Eilėraščių eilėje poetas dai-
nuoja apie naujo gyvenimo
lauks pasisekimo ir bus pa-
varsą, kurią kala darbininkai, vyzdžiu mūsų jauniesiems po-
apie šviesų pavasario rytą... etams.

Paprastomis detalėmis poetas

Kelias Lenino—
kelias laimėt
liaudžiai
ateitį stambia.
Ir šiandieną
tu drausiai eini:
Stalinas —
Leninas šiandien!

Tokia tarybinės tikrovės iš-
trauka, bet ji skamba meilės
ir džiaugsmo gaida didiesiems
žmonių korifėjams.

Mozūriūno tematika aktuali,
įdomi, intriguojanti. Poeto ei-
lėraščiai pasižymi poetiškumu
ir minties kondensuotumu.
Gausiai poeto kartojamos nau-
jos poetinės priemonės eilėraš-
čių skambumui padidinti.
Be abejo, atmetus kai ku-
riuos trūkumus, ši knyga su-
lauks pasisekimo ir bus pa-
varsą, kurią kala darbininkai, vyzdžiu mūsų jauniesiems po-
etams.

Z. Audronis

Rimtai susirūpinti moksleiviais - literatais

Tarybinis gyvenimas sparčiais žingsniais žengia pirmyn. Liaudies žygijuoja į šviesią ateitį. Kasdien visose ekonominio ir kultūrinio gyvenimo srityse vis atsiekiami nauji ir nauji laimėjimai.

Pats verdantis gyvenimas stato konkrečius uždavinius tarybiniams rašytojams ir kitiems kultūrinės srities darbuotojams. Jis atitinkamus uždavinius pastato ir prieš jaunuosius rašytojus. Tinkamai atlikdami tuos uždavinius, jie prisideda prie bendro reikalo, prie šalies gerbūvio kėlimo.

Tarybinė mokykla yra jaunųjų rašytojų kalvė. Čia vystosi ir bręsta jaunieji literatai, kurie stengiasi plunksna užfiksuoti visa, ką jie mato šiuo laiku.

Mūsų apskrities vidurinėse mokyklose yra nemažas skaičius pradedančiųjų literatų. Jie susibūrė į jaun. literatų būrelius, kur siekia aukštesnio literatūrinio lygio.

Geriausieji apskrityje veikia jaunojo literato drg. Zulono vadovaujamas Šimonių progimnazijos literatūros būrelis. Čia tankiai vyksta būrelio narių susirinkimai, organizuotas kunkursas geriausiam eilėraščiui ir novelei. Ateityje įvyks literatūros vakaras. Belieka drg. Zulonui palinkėti ir toliau taip vadovauti savo būreliui.

Neblogai veikia ir Subačiaus gimnazijos literatų būrelis, kuriame 35 nariai (pirmininkas IV kl. moksleivis Jonuška). Būrelio nariai susirenka kas 2-3 savaites, kur skaito savo kūrybą ir klauso mokytojų parengiamų referatų, kaip „Svarbiausi Tėvynės karo poezijos bruožai“, „Tarybinio rašytojo kelias“, „Pirmoji lietuviškoji knyga“, „K. Donelaičio - literatūros klasikas, mūsų kultūros poetas“, „Žemaitės gyvenimas ir darbai“ ir t. t. Išėina sienlaikraštis

„Kūrybos Kelias“. Tačiau būrelio globėja mokytoja Žilinskaitė daleidžia klaidų būrelio darbe. Ji nemato, kad literatės Kristūnaitė ir Sorokaitė rašo nacionalizmo pilnus beidėjiskus eilėraščius. Laikas būtų drg. Žilinskaitę tarybiniais pagrindais imtis vadovauti būreliui.

Svėdasų gimnazijoje yra 27 literatai, iš kurių gabiųjų drg. drg. Vanagas ir Zariankinas. Čia irgi žymus šio koks būrelio veikimas.

Tačiau viso to nematyti kitur. Kaip blogą pavyzdį galim paimti Kupiškio gimnazijos literatų būrelio globėja mokytoja drg. Jonuš, kuris būrelio darbą žiūri per juodus akinius ir nemato, kad pat būrelis miega. Apie tai jau kartą buvo rašyta mūsų laikraštyje. Bet drg. Jonušys iš kritikos jokių išvadų sau nepadarė.

Panaši apsnūdimo padėtis yra ir Skapiškio, Viešintų, Surdegio progimnazijose bei Kupiškio suaugusių progimnazijoje. Čia iš viso nieko negalvojama apie literatų organizavimą.

Atrodo, kad užteks miegoti! Juk gyvenimas nelaukia. Todėl labai prieš tarybinę visuomenę nusikalsta tie mokyklų vadovai, kurie neskiria jokio dėmesio literatų organizavimui ir ugdymui. Gal jie ir nesupranta, kad savo apsnūdimo užmuša jaunus talentus, talentus iš liaudies. Deja, taip yra... Toliau tas testis negali! Reikia vieną kartą baigti su pesimizmu pradedančiųjų literatų organizavime ir, užmezgus ryšius su apskrities jaun. literatų būreliu, rimtai imtis darbo. O mes (apskrities jaun. literatų būrelis) visuomet padėsime.

D. Jankauskas,
Jaun. literatų būrelio prie Kupiškio apskrities laikraščio „Stalino Kelio“ Redakcijos pirmininkas

SPORTAS

Laikas pabusti iš miego

Šių mokslo metų pradžioje Kupiškio gimnazijoje įsisteigė fizinio lavinimosi būrelis, kurio pirmininku buvo išrinktas mokyt. Kriščiūnas. Moksleiviai, manydami kad būrelio vadovybė pagyvins sportinį judėjimą Kupiškio gimnazijoje, noriai įstojo į šį būrelį. Tačiau būrelio vadovybė sportininkus apvylė, ką rodo šie faktai:

Atsiliepdama į Vilniaus Salomėjos Nėries vardo mergaičių gimnazijos kreipimąsi, būrelio vadovybė priėmė plačius išsipareigojimus, bet jie kol kas dar nepradėti vykdyti. Būrelio vadovybė šešių mėnesių bėgyje nesugebėjo praversti nė vieno susirinkimo. Sporto būrelis sienlaikraštis „Sportininkas“ dienos šviesą teišvydo dar tik vieną kartą.

Kupiškio gimnazijoje nėra nė vieno BPDG ir PDG ženklinto. Per visą žiemą slidžių krosas nepravestas. Jei būrelis dar gyvuoja, tai tik kelių narių dėka, kurie visą būrelį tempia pirmyn. Pav., gimnazijos krepšinio pirmenybės buvo prevestos moksleivio Maskoliūno iniciatyva, šachmatų pirmenybes pravedė drg. Matuliasukas ir t. t.

Nė geresnė padėtis ir mergaičių fizinio lavinimo būrelyje (pirmininkė mokyt. Lipienė).

Baigiasi žiemos sporto sezonas. Laikas būtų būrelio vadovybei pabusti iš miego ir visu rimtumu, užbaigus žiemos sporto sezoną, tinkamai pasirengti pavasario sporto sezonui. M. Klimavičius

UŽSIENIO ŽINIOS

1848 metų Vengrijos revoliucijos 100 metinių minėjimas

BUDAPEŠTAS, III. 15 d. (TASS). Šventiškai pasipuošusi Vengrijos sostinė šandien nubudo anksčiau kaip paprastai, orkestrams grojant. Svarbiausiomis sostinės magistralėmis žengė demonstrantų kolonos, vykusios į Košuto aikštę — į Didžiojo Budapešto darbo žmonių jubiliejinį mitingą.

Pusiau devintą val. čia atvyko respublikos prezidentas Tildi, o taip pat Tarybų Sąjungos vyriausybės delegacija su maršalu K. E. Vorosilovu priešaky. Iškilmingoje aplinkoje pradėta uždėti vainikus ant Petefi paminklo.

Po to, susirinkusieji nuvyko į Košuto aikštę.

Prezidentas Tildi uždėjo vainiką ant Košuto paminklo, taip pat uždėjo vainiką parlamento pirmininkas Nadis Imrė, paskui prie mauzoliejaus prieina Tarybų Sąjungos maršalas K. E. Vorosilovas, Ukrainos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas Grečucha ir kiti tarybinės delegacijos nariai. Po jų vainikus uždėda Rumunijos, Lenkijos, Jugoslavijos, Bulgarijos, Albanijos vyriausybės delegacijos, nuo išvadotosios Graikijos dalies, Prancūzijos,

Italijos, Austrijos, nuo Vengrijos vyriausybės, Vengrijos armijos, Vengrijos partijų, demokratinių moterų sąjungos ir kitų organizacijų. 10 val. ryto prasidėjo iškilmingas parlamento posėdis.

Atidarydamas iškilmingą posėdį, parlamento pirmininkas Nadis Imrė visų deputatų vardu sveikina respublikos prezidentą, TSRS vyriausybės delegacijos vadovą Tarybų Sąjungos maršalą K. E. Vorosilovą, M. S. Grečuchą, kitų užsienio delegacijų vadovus, visus svečius, dalyvaujančius posėdyje. Paminėjęs K. E. Vorosilovo vardą, visi pakilo iš savo vietų ir ilgai plojo.

Nadis Imrė toliau kalba, kad 1848 metų revoliucija yra ne tik vengrų, bet ir visos priešakinės žmonijos pasididžiavimas. „Nie ad mes nebuvome taip arti 1848 metų idėjų bei dvasios, kaip dabar, kai tos didžiosios idėjos įsikūnijo. Tarybinės Armijos išvadavimo kovos rezultate vengrų tauta įžengė į tą kelią, kuris buvo pradėtas 1848 metų revoliucijos vadų“.

„Dabar mes, — pasakė jis, — nesame vieniši mūsų kovoje, greta mūsų stovi pasaulio demokratinės tautos prie-

šaky su galingąja Tarybų Sąjunga, kuriai mes turime būti dėkingi už savo išvadavimą“.

Po to, pranešimą apie įstatymo projektą dėl 1848 — 1849 m. revoliucijos bei išsivadavimo kovos atminimo įamžinimo padarė deputatas Revai Jožefas.

Audringos ovacijos kyla su ypatinga jėga, kai pranešėjas kalba apie Tarybinės Armijos išvaduojamąją misiją, apie tarybinės liaudies paramą Vengrijai. Visi pakyla. Pasigirsta šūkiai: „Tegyvuoją generalisimas Stalinas!“, „Tegyvuoją maršalas Vorosilovas!“

Po to, pagrįsdamas būtinumą priimti tokį įstatymą, kalbėjo ministras pirmininkas Dinješas Lajošas.

Parlamentas vieningai, visiems dalyviams plojant, priėmė pateiktą įstatymo projektą.

Pirmininkaujantis Nadis Imrė suteikia žodį Tarybų Sąjungos delegacijos vadovui maršalui K. E. Vorosilovui.

K. E. Vorosilovo pasirodymas posėdžių salėje, o paskui parlamento tribūnoje, sukelia audringą ovaciją. Visi dalyvaujantieji pakyla iš savo vietų ir, stovėdami, ilgai ploja įžymiam tarybinės liaudies ir TSRS vyriausybės atstovui. (ELTA).

Kinijos Liaudies armijos laimėjimai Šensi provincijoje

ŠIAURĖS ŠENSI, III. 15 d. (TASS). Šiandien agentūros pranešimu, Šiaurės vakarinių provincijų liaudies armijos dalys, veikiančios į Šiaurės rytus nuo Šiani, kinto smūgi pagrindinėms gomindaninių dalių komunikacijoms tarp Janiano ir Ašanio bei išvadavo kovo mėn. 9 d. ir 10 d. keturius apskričių miestus: Ičžuną, Vašų, Čžunlių (į šiaurę nuo Seani) ir Fusianį (į pietus nuo Janiano). Kadangi pagrindinės gomindaninių komunikacijos buvo perkirstos, daugiau kaip 20 tūkstančių gomindaninių kareivių ir karininkų liko izoliuoti Janianyje ir Ločuanė, kuris yra per 60 mylių į pietus nuo Janiano.

Liaudies armijos dalys kovo mėnesio pradžioje suardė paskutinius gomindanininkų žinioje likusius tiltus per Chuanche upę į Finlitą, esantį netoli Tanguanio miesto.

Kinijos liaudies armijos laimėjimai visuose frontuose liudija, kad Kinijos liaudies aktiviai kovoja už savo laisvę.

(ELTA).

16 šalių konferencijoje Paryžiuje

PARYŽIUS, III. 15 d. šiuo būdu: (TASS) Šiandien Paryžiuje, Prancūzijos užsienio reikalų ministerijoje, 15 val. vietos laiku prasidėjo 16 šalių konferencija. Šalims atstovauja 14 užsienio reikalų ministrų (Anglijai, Prancūzijai, Belgijai, Olandijai, Liuksemburgui, Graikijai, Italijai, Turkijai, Švedijai, Austrijai, Norvegijai, Portugalijai, Danijai, Airijai) ir 2 ambasadoriai — Šveicarijoje ambasadorius Burkhardtas ir Airijos ambasadorius Benediksenas.

Tas faktas, kad Šveicarijos konferencijoje atstovauja ambasadorius Burkhardtas, o ne užsienio reikalų ministras Ptiđer, kai kurių Paryžiaus laikraščių įvertinamas, kaip dėmesio vertas faktas. Laikraštis „Se Suar“, pavyzdžiui, Ptiđerio nebuvimą komentuoja

„Ptiđer, kuris maždaug prieš mėnesį mandagiai išprašė 16 šalių delegaciją, pareikalavusią, kad Šveicarijoje būtų įvykdyta devalvacija, šiandien savo nebuvimu konferencijos plenariname posėdyje vėl rodo savo pikta jūmorą žinomų sąlygų, išdėstytų Maršalo plane, atžvilgiu“.

Posėdžio pradžioje kalbėjo pirmininkaujantis Bevinas.

Po to, kalbą pasakė Bido. Bido ir po jo kalbėjęs Bevinas, o taip pat ir kiti oratoriai skundėsi sunkia padėtimi, kurioje dabartinis laikas yra šalys, apimamos Maršalo plano. Bevinas paragino konferencijos dalyvius imtis darbo, suvedant „iki minimumo derybas“.

(ELTA).

Atsakingas Redaktorius A. DAGELIS

Prenumeruokime ir skaitykime savo apskrities laikraštį

„STALINO KELIU“

Prenumeratos kaina:

1 mėn. 1,60 rub.

3 mėn. 4,80 „

6 mėn. 8,60 „

Iki metų galo 20,00 „

Prenumeratas priima Apskrities Spaudos Platinimo skyrius, ryšių skyriai bei agentūros, apylinkių Tarybų sekretoriai, laikininkai bei kiti spaudos platintojai.